

Dosarul nr.2ra-676/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – C. Vlah

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Danilov, I. Secrieru, A. Panov

Î N C H E I E R E

18 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Anatolie Țurcan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „Star Bait Company” împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei contravenționale și repararea prejudiciului moral, împotriva deciziei din 22 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova, admis apelul declarat de SRL „Star Bait Company” și modificată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 09 noiembrie 2018, prin majorarea sumei percepute în calitate de prejudiciu moral, de la suma de 63 133,44 lei, la suma de 80 000 lei,

CONSTATĂ:

1. La 07 septembrie 2018, SRL „Star Bait Company” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, prin care a solicitat: să fie constatat faptul încălcării termenului rezonabil de examinare a cauzei civile la acțiunea înaintată de Toporovschi Iosif ș.a. împotriva SRL „Star Bait Company”, soldată cu emiterea deciziei Curții Supreme de Justiție nr. 2ra-116/18 din 30.05.2018; să fie încasat din bugetul de stat în beneficiul reclamantului prejudiciul moral 100 000 lei, pentru încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei civile indicate supra; să fie încasat din contul pârâtului în beneficiul reclamantului cheltuielile de judecată suportate în prezenta cauză.

2. În motivarea acțiunii a invocat că, la 02.08.2007, Toporovschi Iosif a înaintat acțiune în judecată împotriva SRL „Star Bait Company” privind repararea prejudiciului material și moral, în care a indicat că este proprietarul apartamentului nr. 8 din str. N. Anestiadi nr. 32, mun. Chișinău și că în vara anului 2007, SRL „Star Bait Company” ar fi demolat ilegal o parte din proprietatea sa, fiind lăsată numai o porțiune de 40 m., exploatarea căreia în continuare nu ar fi posibilă din motivul prejudiciilor aduse, respectiv a solicitat încasarea prejudiciului material 225 000 euro și moral 50 000 euro.

Notează că, la 25 iunie 2008, Toporovschi Olga a înaintat acțiune în judecată împotriva SRL „Star Bait Company” SRL (în cadrul aceluiași proces), în care a invocat că urmare a preinsei demolări a ap. 8 din str. N. Anestiadi nr. 32, mun. Chișinău, al cărui coproprietar este, nu este posibilă exploatarea acestuia, în legătura cu ce a invocat că a fost nevoită să închirieze un alt spațiu locativ, la prețul de 800 euro, lunar, solicitând astfel încasarea de la SRL „Star Bait Company” prejudiciul material în mărime de 9600 euro.

Relevă că, la 22 septembrie 2008, SRL „Star Bait Company” a înaintat acțiune reconvențională împotriva lui Toporovschi Iosif, Toporovschi Semion, Toporovschi Boris și Toporovschi Olga privind declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare, transmitere-primire a locuinței în proprietate privată din 08 mai 1997.

Menționează că, prin hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău, nr. 2-254/2008 din 13 octombrie 2008, s-a respins acțiunea înaintată de Toporovschi Iosif ș.a. împotriva SRL „Star Bait Company” privind repararea prejudiciului. Prin hotărârea suplimentară a Judecătorei Centru, mun. Chișinău, nr. 2-254/2008 din 16.10.2008, s-a respins acțiunea reconvențională înaintată de SRL „Star Bait Company”.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău, nr.2a-171/10 din 03 aprilie 2013, a fost admis apelul declarat de Toporovschi Iosif, casată hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 13 octombrie 2008 și emisă o nouă hotărâre, prin care s-a admis parțial acțiunea înaintată de Toporovschi Iosif, s-a respins acțiunea înaintată de Olga Toporovschi și acțiunea reconvențională înaintată de SRL „Star Bait Company”.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție, nr. 2ra-2104/14 din 16 octombrie 2013, s-a admis recursul declarat de SRL „Star Bait Company”, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 03 aprilie 2013 și s-a restituit cauza la rejudecare în ordine de apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău, nr. 2a-4328/14 din 12 noiembrie 2014, s-a respins apelul declarat de Toporovschi Iosif și s-a menținut hotărârea Judecătorei Centru mun. Chișinău din 13 octombrie 2008.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție, nr. 2a-707/15 din 06 mai 2015, s-a admis recursul declarat de Toporovschi Iosif, s-a casat decizia Curții de Apel

Chișinău din 12 noiembrie 2014 și s-a restituit pricina la rejudecare în instanța de apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău, nr. 2a-2701/16 din 16 iunie 2016, s-a admis apelul declarat de Toporovschi Iosif, s-a modificat hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău în partea încasării de la Toporovschi Iosif ș.a. în beneficiul SRL „Star Bait Company” a cheltuielilor de judecată.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție, nr. 2ra-2701/16 din 21 decembrie 2016, s-a admis recursul declarat de Toporovschi Iosif, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2016 și s-a restituit cauza la rejudecare.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău, nr.2a-108/17 din 27 iunie 2017, s-a admis apelul declarat de Toporovschi Iosif, s-a modificat hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău în partea încasării de la Toporovschi Iosif ș.a. în beneficiul SRL „Star Bait Company” a cheltuielilor de judecată. În rest, s-a menținut hotărârea primei instanțe.

Prin Decizia Curții Supreme de Justiție, nr. 2ra-116/18 din 30 mai 2018, s-au respins cererile de recurs depuse de Toporovschi Iosif și SRL „Star Bait Company”, fiind menținută decizia Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2017 emisă în cauza respectivă.

Consideră că tergiversarea examinării cauzei de instanțele judecătorești, din momentul depunerii cererii în instanța de fond, constituie o perioadă mai mare de 10 ani și lipsesc motive că SRL „Star Bait Company” este vinovată de durata procedurilor.

Cu referire la complexitatea cauzei, menționează că în principiu nu a fost de o complexitate deosebită. Mijloacele adecvate de probă au fost prezentate în principiu, inițial. A ținut, în principiu de spiritul de organizare a magistraților de profesionalismul și pregătirea temeinică a acestora să organizeze activitatea de examinare în așa mod, încât să nu admită o astfel de tergiversare a examinării. În cauză nu a fost un volum excesiv al materialului probatoriu, nu a fost un număr mare de martori sau părți în proces, nu au fost elemente de extraneitate, nu au existat alte proceduri paralele. Referitor la comportamentul părților, a menționat că SRL „Star Bait Company” a avut un comportament de bună-credință în cauza în care a fost implicată, însă ședințele de judecată se amânau pe termen excesiv de îndelungat, fiind invocate motive formale. Instanțele de judecată au omis exercitarea corespunzătoare a obligațiilor ce le revin cu privire la redactarea și expedierea părților a copiilor de pe actele judecătorești emise, obligația de transmitere a materialelor dosarului între instanțele de grad diferit, obligațiile instanțelor de a transmite materialele organizațiilor în a căror sarcină au fost puse executarea actelor și acțiunilor procedurale, exercitarea corespunzătoare a obligațiilor ce le revin cu privire la stabilirea termenelor de executare a sarcinilor stabilite organizațiilor în

vederea executării actelor și acțiunilor procedurale necesare. A menționat, referitor la miza (interesul) pentru SRL „Star Bait Company”, că a fost sporit în obținerea unei soluții irevocabile, însă prin cererile depuse de membrii familiei Toporovschi, a avut de suferit imaginea și reputația comercială a companiei, au fost întârziate începutul lucrărilor de construcție a blocurilor locative planificate a fi construite pe terenul atribuit, la o etapa a procesului SRL „Star Bait Company” a fost nevoită să indisponibilizeze o sumă considerabilă de bani în vederea stabilirii unei cauțiuni în temeiul unei hotărâri casate ulterior.

Notează că scopul art. 6 CEDO este de a asigura ca nici o persoană, realizarea sau limitarea drepturilor căreia depinde de desfășurarea unui proces, să nu fie nevoită să aștepte un termen nejustificat de mare până la formularea deciziei finale. Acest principiu este atât un drept fundamental al omului, cât și o condiție pentru ca un proces să fie considerat echitabil. Judecarea procesului într-un termen rezonabil are ca scop înlăturarea incertitudinii în care se găsesc părțile prin restabilirea, cât mai curând posibil, a drepturilor încălcate și prin reinstaurarea legalității, care trebuie să guverneze toate raporturile juridice într-un stat de drept, ceea ce constituie o garanție a unui proces echitabil. Celeritatea trebuie să caracterizeze orice procedură de soluționare a unei cauze, chiar și a celor pentru care legea nu prevede în mod expres o procedură urgentă. Chiar dacă demersurile de amânare, suspendare sub diferite motive au parvenit din partea participanților la proces, anume instanța de judecată este cea care decide asupra admisibilității acestora, conducându-se sub aspectul pertinentei chestiunilor soluționate, de prevederile legislației. Jurisprudența CEDO atestă în acest sens că statul este responsabil pentru omisiunile autorităților cărora le-a delegat sarcini în vederea respectării drepturilor și a libertăților fundamentale ale omului, și care nu au întreprins măsuri prompte și adecvate în vederea executării acestora. Statul în ultima instanță, deține pârghiile necesare pentru asigurarea respectării dreptului la judecarea cauzei sau la executarea unei hotărâri în termen rezonabil.

Indică că, autoritatea responsabilă de judecarea cauzei în termen rezonabil în speță este statul Republica Moldova, care nu a întreprins toate măsurile corespunzătoare în vederea examinării cauzei în termen rezonabil, iar reclamantului i s-a încălcat dreptul prevăzut la art. 6 CEDO, fiind îndreptățit să fie despăgubit moral în cuantum echitabil și proporțional încălcării admise.

Invocă că, jurisprudența CEDO stabilită prin hotărârea Price și Lowe vs Regatul Unit, nr. 43185/98 și 43186/98, și 23, 29.07.2003 și anume că statul urmează să stabilească mecanisme pentru a examina în termen rezonabil cauzele, fie prin mărirea numărului de judecători, fie prin fixarea unor termene-limită sau alte metode, iar dacă un stat permite ca procesul judiciar să continue în afara unui termen

rezonabil, prevăzut de art. 6 din Convenție, fără a întreprinde nimic, va fi responsabil pentru încălcarea termenului rezonabil.

Opinează că, pe lângă termenul excesiv de examinare a cauzei, SRL „Star Bait Company” invocă și fapte ce la caz se manifestă prin omisiunea instanțelor în redactarea și expedierea actelor judecătorești în adresa participanților la proces, expedierea actelor judecătorești și a materialelor dosarului altor organe în a căror sarcini au fost puse executarea diferitor acte și acțiuni de natură procesuală, omisiunea instanțelor în expedierea cauzei între instanțele judecătorești de grad diferit.

Comunică că, prima instanță nu a expedit în instanța de apel cu respectarea prevederilor legale dosarul nr. 2-254/08 în cauza civilă Toporovschi împotriva SRL „Star Bait Company”. Instanța de apel, în cadrul primei runde, nu a respectat la fel prevederile legale, printre care obligația expedierii în adresa tuturor participanților la proces în termenul stabilit a deciziei integrale emisă la 03 aprilie 2013. Instanța de recurs, în cadrul primei runde, nu a respectat obligația de solicitare a dosarului înăuntrul termenului stabilit, obligația examinării cererii de recurs în termeni rezonabil, mai ales având în vedere încălcările și omisiunile stabilite la emiterea deciziei Curții de Apel Chișinău nr. 2a-171/10 din 03 aprilie 2013, prin Decizia CSJ nr. 2ra-2104/14 din 16 octombrie 2013.

Afirmă că, în cadrul celei de-a doua runde de examinare a cauzei respective, instanța de apel nu a respectat obligațiile pozitive de examinare a cererii de apel în termen rezonabil, actele de procedură au fost redactate cu întârziere, nu în tot cazul au fost efectuate actele de citare a participanților la proces în modul stabilit de lege, nu au fost respectate obligațiile de transmitere a materialelor dosarului către organele și instituțiile abilitate cu îndeplinirea unor acte de procedură, nici termenul de redactare a deciziei motivate și de expediere a acesteia participanților la proces spre cunoștință, nici obligația de transmitere a dosarului către instanțele competente, după emiterea deciziei Curții de Apel Chișinău nr. 2a-4328/14 din 12 noiembrie 2014.

Învederează că, instanța de recurs în cadrul celei de-a doua runde, nu a respectat obligația de solicitare a dosarului înăuntrul termenului stabilit, obligația examinării cererii de recurs în termeni rezonabil, mai ales având în vedere încălcările și omisiunile stabilite la emiterea deciziei Curții de Apel Chișinău nr. 2a-4328/13 din 12 noiembrie 2014, prin decizia CSJ nr. 2ra-707/15 din 06 mai 2015.

În cadrul celei de-a treia runde de examinare a cauzei, instanța de apel nu a respectat obligațiile pozitive de examinare a cererii de apel în termen rezonabil, actele de procedură au fost redactate cu întârziere, nu în tot cazul au fost efectuate actele de citare a participanților la proces în modul stabilit de lege, nu au fost respectate obligațiile de transmitere a materialelor dosarului către organele și

instituțiile abilitate cu îndeplinirea unor acte de procedură, nu a fost respectat termenul de redactare a deciziei motivate și de expediere participanților la proces spre cunoștință, nici obligația de transmitere a dosarului către instanțele competente, după emiterea deciziei Curții de Apel.

3. Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 09 noiembrie 2018, cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Star Bait Company” către Ministerul Justiției al Republicii Moldova privind constatarea încălcării dreptului la judecarea cauzei în termen rezonabil, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, a fost admisă parțial.

S-a constatat încălcarea dreptului Societății cu Răspundere Limitată „Star Bait Company” la judecarea în termen rezonabil a cauzei civile în perioada 02 august 2007 - 30 mai 2018, finalizată prin decizia Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2018 (dosar nr. 2ra-116/18).

S-a încasat din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Star Bait Company”, prejudiciul moral în mărime de – 63 133,44 lei.

În rest, acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

4. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 octombrie 2019, s-a respins apelul declarat de Ministerul Justiției, s-a admis apelul declarat de SRL „Star Bait Company”, s-a casat hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 09 noiembrie 2018 în partea respingerii pretenției cu privire la încasarea prejudiciului moral și s-a emis în această parte o nouă hotărâre, prin care s-a majorat sumei percepute în calitate de prejudiciu moral, de la suma de 63 133,44 lei, la suma de 80 000 lei.

În rest, hotărârea primei instanțe s-a menținut.

4.1. Pentru a se decide astfel, instanța de apel a constatat că instanța de fond just a concluzionat că a fost încălcat dreptul reclamantului la examinarea în termen rezonabil a cauzei civile în perioada 02 august 2007 - 30 mai 2018, finalizată prin decizia Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2018 (dosar nr. 2ra-116/18), dispunând încasarea din contul bugetului de stat în beneficiul SRL „Star Bait Company”, prejudiciul moral cauzat în sumă de 63 133, 44 lei, statuând că temei pentru admiterea apelului declarat de Ministerul Justiției nu sunt stabilite.

Totodată, având în vedere termenul îndelungat de examinare a cauzei, instanța de apel a considerat că instanța de fond, eronat a estimat prejudiciul moral în echivalent bănesc doar în mărime de 63 133, 44 lei, ca fiind unul inechitabil.

Astfel, instanța de apel nu a reținut argumentele apelantului Ministerul Justiției, precum că instanța de fond doar parțial a apreciat raportul motivat, în condițiile în care, din conținutul acestuia este destul de evident că durata de timp a examinării

cauzei s-a datorat nemijlocit comportamentului intimatului/reclamantului, potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 87.

Astfel, Colegiul a conchis, că instanța de fond a ținut cont de condițiile necesare întru aplicarea prevederilor Legii nr. 87 din 21.04.2011, iar circumstanțele invocate de pârâtul/apelantul Ministerul Justiției, nu pot avea relevanță situației descrise în speță.

Mai mult, tergiversarea examinării cauzei de către instanțele judecătorești din momentul depunerii cererii în instanța de fond și până la emiterea unei hotărâri irevocabile, a constituit perioada de 10 ani și 9 luni.

Cât privește cuantumul prejudiciului moral acordat, acesta nu se află în raport cu circumstanțele cauzei și perioada neexaminării cauzei.

Apreciind circumstanțele expuse de reprezentantul apelantului SRL „Star Bait Company”, avocat Alexandru Savva, Colegiul a considerat ca fiind exagerată aprecierea acestui prejudiciu la echivalentul de 100 000 lei, solicitat de reclamant, iar suma adjudecată de instanța de fond în mărime de 63 133, 44 lei, ca fiind insuficientă pentru compensarea echitabilă a prejudiciului moral invocat, de aceea a admis apelul declarat de SRL „Star Bait Company”, prin majorarea cuantumul prejudiciului moral adjudecat, până la suma de 80 000 lei, care corespunde caracterului și gravității suferințelor suportate de apelant.

5. La 21 februarie 2020, Ministerul Justiției depune recurs împotriva deciziei din 22 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și solicită admiterea recursului, casarea deciziei și a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunea să fie respinsă.

Recurentul Ministerul Justiției, în motivarea recursului susține că:

- instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și a dat o apreciere arbitrară probelor din dosar;

- respectarea întocmai a procedurii din partea instanțelor de judecată naționale, cu asigurarea respectării drepturilor participanților la proces, nu poate fi privită drept tergiversare a examinării cauzei intimatului/reclamantului. Or, pentru a fi în prezența examinării unui litigiu de judecată în strictă conformitate cu prevederile legale, se impune obligatoriu respectarea drepturilor și obligațiilor fiecărui participant al procesului, dar nu numai a unui singur participant, fie reclamant, pârât, martor, sau intervenient;

- instanța de apel la caz în mod nejustificat și neîntemeiat a dispus acordarea prejudiciului moral în cuantum de 80 000,00 lei, în condițiile în care pricina nu a fost examinată sub toate aspectele și s-a acordat o apreciere eronată a probelor anexate la materialele cauzei;

- cuantumul prejudiciului moral este excesiv și vădit disproporțional în corelație cu sumele acordate de Curtea Europeană în spețe similare;

- instanța de apel nu a luat în considerare și acel aspect privind importanța unificării practicii judiciare a instanțelor naționale la acordarea despăgubirilor morale în cazuri similare și că în anumite situații acordarea de satisfacții pecuniare/bănești nu constituie o regulă generală, dar fiind o excepție de la această regulă, or, potrivit art. 5 din Legea nr. 87, simpla constatare a încălcării dreptului reprezintă prin sine o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral;

- aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural de către instanța de judecată are un efect nociv nu doar pentru societate cât și pentru cadrul legal, din motiv că se creează un precedent care cu trecerea timpului este tot mai greu de remediat;

- instanța de judecată nu trebuie să-și formeze o idee preconcepută conform căreia acțiunile înaintate prin care se pretinde încălcarea termenului rezonabil a cauzei implică în mod obligatoriu și admiterea acțiunii, fie chiar și parțial. Pe această categorie de acțiuni, fiind necesar de a elucida toate circumstanțele cauzei, de a constata dacă există cu adevărat o încălcare a prevederilor legale și de a stabili prin probe dacă a existat în mod veridic un prejudiciu.

5.1. La 11 martie 2020, instanța de recurs a expeditat în adresa intimatului copia recursului, iar la 06 aprilie 2020, reprezentantul intimatului SRL „Star Bait Company” a depus referință, prin care a solicitat respingerea ca inadmisibilă a cererii de recurs depusă de Ministerul Justiției.

6. În debut, este necesar de a indica că prin dispoziția Președintelui interimar al Curții Supreme de Justiție nr. 138 din 27 decembrie 2019 „Cu privire la constituirea completelor de judecată pentru anul 2020”, modificată ulterior prin dispozițiile nr. 1 din 02 ianuarie 2020 și nr. 3 din 17 ianuarie 2020, în cadrul Colegiului civil, comercial de contencios administrativ au fost constituite complete de judecată pentru examinarea recursurilor declarate împotriva încheierilor judecătorești, deciderea asupra admisibilității recursurilor declarate împotriva actelor de dispoziție ale curților de apel și în vederea soluționării cererilor de strămutare, în cauzele civile și de contencios administrativ.

Astfel, din motivul participării la judecarea cauzei care face obiectul examinării în prezenta cerere de recurs, precum și admiterii declarațiilor de abținere a tuturor judecătorilor Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, în temeiul art. 6¹ alin. (1¹) și art. 16¹ alin. (1) lit. h) din Legea nr. 514 din 16 iulie 1995 privind organizarea judecătorească, pct. 14 și 15 din Regulamentul privind modul de constituire a completelor de judecată și schimbarea membrilor acestora, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 111/5 din 5

februarie 2013, a fost constituit în mod aleatoriu prezentul complet de judecată, format din judecătorii Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție pentru examinarea cererii de recurs depuse de Ministerul Justiției.

7. Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 22 octombrie 2020, iar potrivit ștampilei aplicate pe scrisoarea de expediere a deciziei motivate a Curții de Apel Chișinău, rezultă că Ministerului Justiției i-a fost comunicată decizia instanței de apel la data de 26 decembrie 2019 (f.d. 93, vol. IV).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 21 februarie 2020, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

8. Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (*Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230*). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei, pct. 85*). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45*).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (*a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39*).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (*a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A*).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Ministerul Justiției, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

9. În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Ministerul Justiției.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Iurie Diaconu

Judecătorii

Liliana Catan

Anatolie Țurcan